

Kapitalizm, Müslüman'ın Hiçbir Şeyidir!

Üstün BOL, 30 Temmuz 2009

<https://ustunbol.blogspot.com/2009/07/kapitalizm-muslumann-hicbir-seyidir.html>

Müstakil İş Adamları Ve Sanayiciler Derneği (MÜSİAD) eski Genel Başkanı Erol Yazar'ın Star gazetesinde bir söyleşisi yayınlandı geçtiğimiz günlerde.

Kapitalizmin Müslüman zihinlerde akredite olmasına yönelik bir halkla ilişkiler çalışması diyeceğim ama...

Erol YARAR'a haksızlık etmek istemem, zira bu akreditasyonun Sayın YARAR bünyesinde samimiyetle yer ettiğine inananlardanım.

Erol YARAR'ın söylediklerine tek tek girecek değilim, buna ne vaktim var ne de tahammülüm...

Beni ilgilendiren Star gazetesi yazarı Mustafa AKYOL'un bu röportajdan yola çıkarak kaleme aldığı "Kapitalizm Müslüman'ın Yitik Malıdır" () başlıklı iki yazısı...

Mustafa AKYOL aylar önce İslam ve kapitalizmi barıştırma esasına yönelik birkaç makale yazmış, Yeni Şafak gazetesi yazarı Özlem ALBAYRAK'ta reddiye niteliğinde sağlam karşılıklar vermişti.

İkili arasında birkaç yazı süren seviyeli bir polemigi zevkle izlemiştim... Söz konusu mülakattan yola çıkarak yayımlanan yazılarda Sayın YARAR'ın söylediklerini dikkate almama nedenim, Erol YARAR'ın kazanımları üzerine konuşması ve bu kazanımları hem kendi bünyesinde hem de kendisine itiraz edebilecekler bünyesinde akredite etme çabasıydı...

Oysa Mustafa AKYOL'un akredite edecek bir sermayeye dahil olduğunu bilmiyorum, olsa olsa kapitalizmi kendi hayatında akredite ediyor olabilir.

Ancak; bu akreditenin okurları nezdinde de bir karşılığı olduğunu ve İslamcı burjuvazinin Mustafa AKYOL'u zevkle izlediğini de belirtmeliyim.

28 Şubat sürecine kadar ve aslında 1994 yerel seçimlerinde refah partisinin ezici bir üstünlük kazanmasıyla birlikte İslami camianın kapitale bakış açısında derin bir kırılma olduğunu hep birlikte gözlemledik.

Bu kırılma “her iktidarın kendi zenginini yaratma” felsefesiyle birlikte, bugün daha da evrilerek içselleştirilmiş bir kapitalizmle karşımızda duruyor.

Kısaca “Zekât’ımı veririm her haltı yerim” diyebileceğimiz bu felsefenin İslami camiada hiçte azımsanmayacak derecede kabul gördüğünü de kabul etmeliyim.

Bu kabulleniş aslında yenilmişliğin tezahürüdür

İdeolojisini, düşüncesini, felsefesini kaybedenlerin veya var olduğunu zannettiği bu değerlerin küçük basit ezberlerden ibaret olduğunu anlayan ve direnmek yerine teslim olmayı seçenlerin, dünyada sadece bir hacim işgal ettiğini düşünen ve hayatının anlamının uzayda işgal ettiği alanla sınırlı olduğunu düşünenlerin yapabileceği başka bir şey de yoktur!

Gazali’nin Hikmetler Kitabı’nda “Yeryüzünün Yaratılmasındaki Hikmetler” başlığı altında şöyle bir paragraf yer alır:

“Allah’ın dağlarda altın ve gümüşü belli bir ölçüye göre var etmesine bir bak! Kudretinin genişliğine ve nimetinin kapsayıcılığına rağmen, bu ikisini, sudan farklı olarak bol miktarda yaratmamış ve ortaya çıkarılmasını da kolaylaştırmamıştır.

Bunun sebebi de şu ayette ifade edildiği gibi, Allah’ın yarattıklarına en uygun olanını ezeli ilmiyle bilmesidir: “Hiçbir şey yok ki, onun hazinesi bizim yanımızda olmasın. Biz onu ancak belli bir miktar ile indiririz.” (Hicr:21)”

Mustafa Akyol’un yazısı “Zekatımı veririm...” diyen İslamcı burjuvazinin gönlünü ne kadar ferahlatmıştır bilmem.

Ama kendisini İslamcı burjuvazi olarak tanımlayan kesim “suyun mülkiyeti” sorununu çözmeden kapitalizmle aidiyet sorununu çözemez!

Allah’ın tıpkı hava gibi insanlara yaşam için bahsettiği suyun paketlenerek bir kapitalist meta haline dönüştürülmesinde bir sıkıntı var mı, yok mu?

Suyun mülkiyeti kimin?

Devlet dediğimiz aygıt insanlara bedelsiz bahşedilen, insanlığın ortak değeri olan suyu bir şirkete ihale edebilir mi?

Su kaynaklarının kıtlığı, paketlenme maliyeti, dağıtım sorunu gibi nedenlerle su bir kapital olarak değerlendirilebilir mi?

Kapitalist algılarla bakınca devletin küçülmesinden, devletin bakkal işletmemesinden bahsedebilirsiniz biliyorum.

Her işin özel sektöre ihalesinden, her devletin kendi zenginini üretmesinden!

Daha suyun üzerinde bile mutabakata varamamışken petrole, altın ve gümüş rezervlerine girmeye hiç gerek yok.

Altın ve gümüşün, petrolün ve yer altı zenginliklerinin insanlığın ortak değeri olduğundan hiç bahsetmeyeceğim.

Allah dileseydi yer altı ve yerüstü zenginliklerini hem çok hem de kolay erişilebilir kılardı. Öyle söylüyor Gazali...

Gazali'den yüzyıllar sonra yönetmen Sırrı Süreyya Önder de şöyle söylüyor: "Eğer İslam alimi olsaydım ve İslam'ın şartlarına bir altıncı madde eklemem gerekseydi, antiemperyalizm eklerdim."

"Sırrı Süreyya Önder iyi ki İslam alimi değil" diyorsunuz değil mi?

Kapitalizm, emperyalizmin babasıdır!

Gazali'ye de Sırrı Süreyya Önder'e de selam olsun...

Cyrano de Bergerac

30.07.2009